रोहपरिणाहाभ्यां निमित्तमित्युच्यते ते कपयः लब्ध्रिमैर्लाभनि र्वृत्तैः ड्वितः क्त्रिः फलैस्तृप्ताः सन्तस्तां स्त्रियं भ्राजथुमतीं शोभावतीं पप्रच्छुः पृष्टवन्तः कस्येयं पूरिति ड्वितोऽथुच् तदन्तान्मतुप् ॥ ६५ ॥

भ० निघेत्यदि। तस्मिन् सौधसद्मनः प्रघाणे ते वानरास्तां पप्रच्छुः तस्मिन् कीदृशे निघानिधेर्दैर्घ्यविस्ताराभ्यां तुल्यातुल्यैस्तरुभिर्वृक्षै श्छन्ने आवृते परमते निःशेषेण हन्यन्ते ज्ञायन्तेइति नेस्तुल्यारो हपरिणाहे हन्तेर्ङोघादेशश्च स्वमते घणोरूपं विष्वक्समेनिघ इत्यमरः ते कीदृशाः लब्ध्रिमैर्लाभेन निर्वृत्तैः फलैस्तृप्ताः लभ ड्वौ ङ्षप्राप्तौ ड्वितस्तज्जे त्रिमक् ढभात्तथोर्धः तां कीदृशीं भ्राजथु मतीं शोभावतीं टुभ्राजृञ्दीप्तौ ड्वितोऽथुर्भावे किं पप्रच्छुरित्याह कस्येयं पूरिति अग्रिमश्लोकेनाप्यन्वयः ॥ ६५ ॥

रक्ष्णं करोषि कस्मात्त्वं यत्नेनाख्यायतां शुभे।
स्वप्ने निधिवदाभाति तव सन्दर्शनं हि नः ॥ ६६ ॥

ज०म० रक्ष्णमित्यादि। हे शुभे कस्माद्वा रक्ष्णं रक्षां करोषि एत द्यत्नेनादरेण नोऽस्माकमाख्यायतां उभयत्रापि यजयाचेति नङ् यस्मात्स्वप्ने निधिवत् निधिरिव तव संदर्शनमाभाति नोऽस्माकम तिदुर्लभत्वात् स्वप्नइति स्वपोनन् निधिरिति उपसर्गेघोःकिः ॥ ६६ ॥

रक्ष्णमित्यादि। हे शुभे कस्माद्वा त्वं रक्ष्णं रक्षां करोषि अर्थात् पूर्य्याः एतत् यत्नेनादरेणाख्यायतां कथ्यतां हि यस्मात् स्वप्ने निधिरिव तव सन्दर्शनं अतिदुर्लभत्वान्नोऽस्माकमाभाति अतः पर्व्वमननुभूतत्वात् एवं पृच्छामइति भावः स्वपरक्षयतेत्या